

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Kladně – soud pro mládež rozhodl v hlavním líčení konaném dne 18. června 2024 v senátě složeném z předsedy JUDr. Ivo Poštoľky a přísedících Lenky Kindlové a Mgr. Martiny Semencové

takto:

mladistvý

J. K.

narozený dne [redacted] ve Slaném, trvale bytem [redacted] [redacted] okres Kladno,

je vinen, že

v blíže nezjištěné době koncem července 2023 v odpoledních hodinách v ulici [redacted] v obci [redacted] okres Kladno, v oploceném vodárenském areálu společnosti [redacted], vyzval poškozenou nezletilou K. M. [redacted], narozenou [redacted], aby jej orálně uspokojila, což poškozená nezletilá učinila, u čehož si ji mladistvý natočil na svůj mobilní telefon, a takto jednal, přestože si byl vědom toho, že nezletilá K. M. [redacted] je mladší 15 let,

tedy

jednak jiným způsobem pohlavně zneužil dítě mladší patnácti let,

jednak vyrobil jiné pornografické dílo, které zobrazuje dítě,

čímž spáchal

provinění pohlavního zneužití dle § 187 odstavec 1 trestního zákoníku a provinění výroby a jiného nakládání s dětskou pornografií dle § 192 odstavec 3 alinea 1 trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 187 odstavec 1, § 43 odstavec 1 trestního zákoníku a § 31 odstavec 1 zákona č. 218/2003 Sb. k úhrnnému trestnímu opatření v trvání **10 (deseti) měsíců**.

Podle § 33 odstavec 1 zákona č. 218/2003 Sb. se mu výkon tohoto trestního opatření odkládá na zkušební dobu v trvání **18 (osmnácti) měsíců**.

Podle § 70 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku se mu ukládá trestní opatření propadnutí věci, a to mobilního telefonu iPhone 12, v. č. [redacted]

Odůvodnění

1. Soud vzal po provedeném hlavní líčení za prokázaný výše uvedený skutkový děj.
2. Mladistvý v přípravném řízení nevypovídal, u hlavního líčení popřel, že by se posuzovaného činu dopustil. S poškozenou se tehdy sice sešel, ale k žádným intimnostem mezi nimi nedošlo. Pokud jde o videozáznam, který byl nalezen v jeho telefonu, neví, jak se tam dostal, on na něm zachycen není, ale poznává na něm poškozenou.
3. Poškozená K. M. v řízení před soudem (její výpověď z přípravného řízení byla procesně nepoužitelná) uvedla, že mladistvého znala pod jménem H. P., poprvé se s ním viděla, když jej kamarád I. V. přivezl k nim do vesnice. Vzájemně si vybavili, že se znají již ze základní školy, a od té doby se scházeli ve čtyřech společně s ním, I. V. a jeho přítelkyní P. P. Mladistvému řekla, že je jí 13 let a chodí do 8. třídy základní školy. Jednou v červenci 2023 za ním přijela do , přičemž se líbali a došlo i na orální sex. Napřed se hladili přes oblečení, on byl vzrušený a naznačil, že by chtěl, aby jej orálně uspokojila. Ona mu na to neřekla ne, takže rozepnul kalhoty a vyndal svoje přirození. Ona ho vzala do úst, pak řekla, že už nechce, a ještě ho uspokojila rukou. Při orálním uspokojování si všimla, že mladistvý drží v ruce mobil a natáčí ji. Ihned po něm chtěla, aby video vymazal, což před ní učinil, ale zřejmě si ho mezitím uložil. K ničemu ji tehdy nenutil. Až na policii se pak dozvěděla, že se ve skutečnosti nejmenuje H. P., ale J. K. Přítelkyně mladistvého jí chtěla udělat zle, tak to napsala její matce, které se k tomu potom poškozená přiznala.
4. Svědek I. V. uvedl, že vzal jednou mladistvého do , za svou přítelkyní a poškozenou, takto tam byli několikrát. Později mu poškozená řekla, že mladistvého orálně uspokojila, když se na to zeptal mladistvého, ten jen pokrčil ramena.
5. Svědkyně P. P. uvedla, že ví o tom, že mladistvý s poškozenou spolu byli venku, poškozená jí potom řekla, že mladistvý po ní chtěl orální sex, což nejdříve odmítla, ale jelikož se nechtěla cítit trapně, tak to nakonec udělala.
6. Svědkyně N. M., přítelkyně mladistvého, u hlavního líčení uvedla, že v jednom případě zjistila, že mladistvý se sešel s poškozenou u rybníka, a šla proto za nimi, když ji uviděli, tak se rozutekli. Poškozená jí potom tvrdila, že s mladistvým měla orální sex, ale mladistvý to popřel. Je pravdou, že právě ona o tom napsala rodičům poškozené. S mladistvým mají natočeno asi 88 intimních videí, ovšem neví, že by měl mladistvý v telefonu video s poškozenou.
7. Ze zadokumentované konverzace na Instagramu bylo zjištěno, že dne 2. 8. 2023 byla matka poškozené upozorněna na nevhodné chování dcery (např. potahuje na hřišti marihuanu, na záchodech ve škole „rozjížděla s klukama pěkný věci“, je jí 13 let a není panna, je video, kde si to kluk natočil), přičemž autorkou těchto zpráv byla N. M., jak to tato sama přiznala.
8. Odborně zkoumán byl mobilní telefon mladistvého, který tento vydal na výzvu policejního orgánu, přičemž vyhodnocením zajištěných dat bylo v sekci vymazaných souborů nalezeno video, na kterém byla zachycena dívka (ztotožněna jako poškozená K. M.) při felaci pánského přirození, podle kterého samozřejmě určit identitu uspokojovaného muže nelze.
9. Soud na základě provedeného dokazování dospěl k závěru, že vina mladistvého, přestože ji tento popírá, byla jednoznačně prokázána, a to zejména výpovědí poškozené. Soud nezjistil nic, co by mohlo pravdivost této výpovědi zpochybňovat, poškozená se se svým choulostivým zážitkem svěřila svým známým P. P. a I. V., kteří to jako svědci před soudem potvrdili, I. V. navíc uvedl, že se mladistvého na sex s poškozenou dotázal, přičemž tento pokrčil rameny, tedy nepopíral, že k něčemu takovému došlo. Pravdivost výpovědi poškozené potvrzuje videozáznam, který byl v mobilním telefonu mladistvého jako smazaný soubor nalezen, přičemž mladistvý nedokázal vysvětlit, jak se do jeho vlastního telefonu video s takovýmto obsahem mohlo bez jeho vědomí dostat, jeho obhajoba, že to mohl natočit předchozí vlastník

Shodu s prvopisem potvrzuje

telefonu, rozhodně před soudem obstát nemohla, naopak lze konstatovat, že mladistvý natočením videa sám pořídil důkaz, který zásadně přispěl k jeho usvědčení. Soud tak musí nutně souhlasit se státní zástupkyní, že mladistvý svým jednáním naplnil po objektivní i subjektivní stránce skutkovou podstatu provinění pohlavního zneužití podle § 187 odstavec 1 trestního zákoníku, pokud byl na základě své žádosti orálně uspokojován nezletilou poškozenou, která byla mladší 15 let, čehož si byl vědom. Zločinu (v případě mladistvých pachatelů provinění) pohlavního zneužití dle § 187 odstavec 1 trestního zákoníku se dopustí ten, kdo vykoná soulož s dítětem mladším patnácti let nebo je jiným způsobem pohlavně zneužije, přičemž pod pojmem jiným způsobem pohlavně zneužije je třeba rozumět pohlavní zneužití v jiné formě než vykonáním soulože, a to v podobě takových zásahů do pohlavní sféry osoby mladší patnácti let, jako je např. *orální pohlavní styk*, ohmatávání pohlavních orgánů, popřípadě i jiné formy ukájení pohlavního pudu na těle této osoby či na žádost pachatele na jeho vlastním těle. V tomto případě prováděl mladistvý výše popsanou sexuální aktivitu s poškozenou v době, kdy jí bylo toliko třináct let, a takovéto jednání mělo již nepochybně potenciál ovlivnit její další citový a mravní vývoj, přičemž její sexuální vývoj v té době ještě nebyl ukončen. Mladistvý o tom, že nezletilá v předmětné době ještě nedovršila věk patnácti let, již od počátku jejich kontaktu prokazatelně věděl, ostatně sám to ani nepopíral. Mladistvý navíc poškozenou nezletilou při provádění felace nečekaně natočil na video, čímž se dopustil zároveň provinění výroby a jiného nakládání s dětskou pornografií dle § 192 odstavec 3 alinea 1 trestního zákoníku. Dle soudní praxe lze v obecné rovině za pornografické dílo považovat takové dílo, které jednak u normálního jedince vyvolává aktualizaci sexuálního pudu, jednak překračuje většinově uznávané morální normy. Za pornografické dílo zobrazující nebo jinak využívající dítě (tzv. dětská pornografie) se považuje zejména zobrazení dětí vyzývavě předvádějících své pohlavní orgány či dětí v pozicích skutečného (což je právě posuzovaný případ) či předstíraného pohlavního styku. Právě zjištění, že mladistvý pořídil video, byť toto trvá jen několik sekund, muselo být pro poškozenou značně stresující, neboť nahrávka, na které je rozpoznatelný její obličej, se mohla případně šířit dále, což by pro ni bylo samozřejmě velmi ponižující. Nemíjí být podstatné, k jakému konkrétnímu účelu chtěl mladistvý videonahrávku využít, to, že by ji chtěl dále šířit, však prokázáno nebylo. Společenská škodlivost jednání mladistvého spočívá v porušení zákonem chráněného zájmu na důsledné ochraně osob mladších patnácti roků před útoky na jejich pohlavní nedotknutelnost a na ochraně nerušeného mravního vývoje dětí před důsledky jejich zneužití k výrobě pornografie.

10. Nutno ještě zmínit, že soud nevyhověl návrhu obhajoby na doplnění dokazování, a to zjištění přesného času pořízení videa, což by umožnilo porovnat tento výsledek se záznamem o poloze telefonu užívaného mladistvým. Soud totiž dospěl k závěru, že další ve věci již provedené důkazy popsané v předchozích odstavcích tohoto odůvodnění umožňují bez jakýchkoliv pochybností vyslovit závěr, že se posuzovaný skutek stal a že ho spáchal právě mladistvý J. K.
11. Při stanovení druhu trestního opatření a jeho výměry soud přihlédl zejména k povaze a závažnosti spáchaného provinění, osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům mladistvého, k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy. Konkrétní společenská škodlivost spáchaného činu je dána zejména věkem poškozené a také konkrétním způsobem zneužití, kterého se mladistvý vůči ní dopustil. Mladistvý u hlavního líčení rozhodně žádnou lítost neprojevil, pokud jde o motiv jeho činu, nejednalo se o vyústění citové náklonnosti mladistvého k poškozené ovlivněné jeho mladickou nerozvážností, jak tomu většinou u mladistvých pachatelů bývá, naopak je zřejmé, že mladistvý necitlivě a sobecky zneužil naivity a nezkušenosti poškozené k uspokojení vlastních sexuálních choutek, navíc neváhal část svého sexuálního dobrodružství zadokumentovat ve svém mobilním telefonu. Mladistvý nemá žádný záznam v opisu z evidence rejstříku trestů, lze ho tedy považovat za dosud bezúhonnou osobu, tudíž bude postačovat uložení ještě mírného trestního opatření, konkrétně podmíněného odnětí svobody, ostatně i státní zástupkyně navrhla uložit mladistvému tento druh trestního opatření, a to konkrétně ve výměře deseti měsíců se zkušební dobou dvaceti měsíců. Soud je toho názoru, že

s ohledem na konkrétní závažnost spáchané trestné činnosti bude tato sankce postačující, neboť nebyly zjištěny žádné přitěžující okolnosti případu, které by vyžadovaly přísnější postih. Takto vyměřené trestní opatření umožní soudu po přiměřenou dobu (jako postačující se soudu jeví zkušební doba v trvání osmnácti měsíců) další sledování chování mladistvého, v případě, že tento povede řádný způsob života, zejména se nedopustí další trestné činnosti, rozhodne o jeho osvědčení, v opačném případě by mohl soud rozhodnout případně i o výkonu uloženého trestního opatření. Záleží tedy výhradně na mladistvém, zda se vyvaruje obdobných sexuálních eskapád a svým dalším chováním přesvědčí soud o tom, že šlo v případě spáchané trestné činnosti pouze o mimořádný exces vybočující z jinak řádného způsobu jeho života a že výkon uloženého trestního opatření za účelem ochrany společnosti u něho není nutný.

12. Soud zároveň vyhověl návrhu státní zástupkyně na uložení vedlejšího trestního opatření propadnutí věci, konkrétně mobilního telefonu, který mladistvý využil k pořízení záznamu svého sexuálního dobrodružství, jak bylo v předchozích částech tohoto rozsudku již uvedeno, neboť se jednalo o věc, která byla nástrojem trestné činnosti ve smyslu § 70 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku. Propadlá věc připadá státu.

Poučení:

Proti rozsudku lze podat odvolání.

Rozsudek může odvoláním napadnout:

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku
- b) mladistvý pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch mladistvého může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce.

Ve prospěch mladistvého mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě mladistvého a státního zástupce i příbuzní mladistvého v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli mladistvého. Je-li mladistvý zbaven způsobilosti k právním úkonům, nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli mladistvého za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Odvolání ve prospěch mladistvého může podat, a to i proti jeho vůli, příslušný orgán sociálně-právní ochrany dětí; lhůta k podání opravného prostředku mu běží samostatně.

Odvolání se podává u soudu, proti jehož rozsudku směřuje (u Okresního soudu v Kladně – soudu pro mládež), a to do osmi dnů od doručení opisu rozsudku.

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě, nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu 1. stupně, podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části ve prospěch nebo v neprospěch mladistvého.

Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

O odvolání proti rozsudku Okresního soudu v Kladně – soudu pro mládež rozhoduje nadřízený krajský soud - Krajský soud v Praze – soud pro mládež.

Odsuzující rozsudek může být uveřejněn ve veřejných sdělovacích prostředcích jen bez uveřejnění jména a příjmení mladistvého a při přiměřené ochraně mladistvého před nežádoucími účinky jeho uveřejnění.

Kladno 18. června 2024

JUDr. Ivo Poštolka, v. r.
předseda senátu